

[Peter Duetoft]

Derfor er sagen jo også, at hvis vi virkelig gjorde det, som fru Annette Just siger, ville der faktisk ske det, at Østeuropa ville opfatte sig som omklamret af nykolonialisme; ja, det ville blive nøjagtig ligesom i Matadorspillet i Danmark: at Vesten købte Rådhuspladsen med hoteller på, og at vi ville blive opfattet som nogle, der rullede over og overtog landene økonomisk. Lidt af følelsen er der i det gamle DDR, og den ville blive mangedoblet. Derfor kan man godt være principielt enig i, at der skal være fri handel, men den bør indføres i en fornuftig takt i forbindelse med omstillingerne. Taler man med erhvervsfolk fra det tidligere Østeuropa, siger de jo også netop dette.

Derfor var jeg meget glad for de udtalelser, der kom fra kommissær Delors, der jo netop understregede, at det godt kunne være, at vi skulle give det politiske signal om at indføre den politiske integration i forhold til Østeuropa så hurtigt som muligt, men at vi skulle indføre den økonomiske lidt efter lidt, efterhånden som mulighederne er der. Jeg erkender, at jeg i længere tid har været skeptisk over for den sammenkobling, og jeg må også erkende, at f.eks. SF har haft den holdning ganske længe, men jeg forstår udmærket godt det synspunkt, at vi skal give Østlandene det håndslag, så de politisk ved, hvor de hører hjemme.

I dagsordenen bruges ordene »tilsagn« til Østeuropa »om medlemskab«. Det har vi ikke noget problem med, men jeg vil godt understrege, at ordet tilsagn for os betyder en markering af, at målet er medlemskab af EF for disse landes vedkommende, men at der ikke deri ligger noget om en fast tidsramme, eller at det skal være over en nat, som jeg siger, og at det selvfølgelig er en proces, som klart bliver sat i gang med det endemål for vores topmøde i København, men at det ikke er noget, der sker nu hej, vilde dyr, for det tror jeg vil ødelægge for meget.

Til sidst vil jeg bare sige, som jeg også sagde i den korte bemærkning: at jeg synes, banansagen har fået alt for meget i denne diskussion. Men jeg må fastholde, at en af de ting, man også må have med, når man diskuterer disse slagord om den frie handel, er, at vi har en forpligtelse over for en række ulande. Disse meget svage lande er vi altså nødt til at tage med i vurderingen af, hvor hurtigt frihandel kan indføres. Og afgørelsen i banansagen var rigtig,

for den var et led i den ulandspolitiske holdning, at meget svage lande, som er afhængige af nogle ganske enkelte produkter, ikke skal udkonkurreres af rigere lande, som bare kan vælte ind på markedet. Man skal passe på, at det her ikke bliver alt for religiøst, vil jeg sige til fru Annette Just. Protektionisme er et fælt ord, men fri handel uden grænser, hæmningsløs handel uden grænser, er lige så fæle ord.

Anden næstformand (Grove):

Den røde lampe er et tegn på, at taletiden er udløbet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det var dog en imponerende smøre, vi her fik fra hr. Peter Duetoft om, at når Fremskridtspartiet taler om frihandel og samhandel i Europa, er det det samme som at indlemme de pågældende lande i EF. Hr. Peter Duetoft satte helt klart og tydeligt lighedstegn med hensyn til, hvordan Østtyskland var løbet ind i problemer, da det blev indlemmet i resten af Tyskland, og spurgte, om det var den slags, vi ønskede.

Nu har vi faktisk ikke på noget tidspunkt bedt om at få indlemmet Polen, Ungarn, Tjekkiet og Slovakiet, eller hvad de alle sammen hedder, i EF på nuværende tidspunkt. Men vi har lyttet til, hvad politikerne i disse lande, også de baltiske, har bedt og tigget om: Kan vi dog i det mindste ikke få lov til at handle? Det eneste, de får at vide, er: Vi kan da give jer en slump penge, så kan I se, hvad I kan bruge dem til.

Men de får ikke lov til selv at producere noget, som kan sælges i Vesteuropa for hård valuta. Selvfølgelig skal de kunne tjene deres egen valuta, sådan at de bevarer deres selvrespekt, men det eneste, EF gør, er at give almiser ud.

Derfor lytter jeg mere til, hvad man siger i Ungarn, Polen og de baltiske lande – for at give et par eksempler – end jeg lytter til hr. Peter Duetoft. Politikerne i disse lande siger: Lad os få nogle investeringer i vores eget land, således at vi får mulighed for at producere varer, som kan sælges til Vesteuropa for hård valuta, »cool cash«.

Men at sige – det var jeg i øvrigt glad for at hr. Peter Duetoft helt klart og tydeligt sagde –